

Uden for det storkøbenhavnske område behandles funktionærsagerne derimod ved de almindelige domstole. Sagerne anlægges ved byret eller landsret afhængigt af, om sagsgenstandens værdi overstiger 200.000 kr., jfr. retsplejelovens § 225, nr. 1 (den såkaldte byretsgrænse). Retsplejelovens § 6, stk. 4, og §§ 18 a og b indeholder regler om, at de almindelige domstole uden for Storkøbenhavn i søsager skal tiltrædes af søkyndige fagdommere og i handelssager kan tiltrædes af handelskyndige fagdommere.

Det fremgår af retsplejerådets udtalelse, at der i årene 1981-1983 blev anlagt henholdsvis 204, 218 og 245 funktionærsager ved sø- og handelsretten i København. I de samme år blev henholdsvis 11, 23 og 15 domme anket til højesteret.

Med henblik på at opnå en lettelse af højesteret har retsplejerådet bl.a. på den baggrund overvejet spørgsmålet om, hvorvidt funktionærsagerne også i Storkøbenhavn bør henlægges til behandling ved byretterne. Retsplejerådet finder det (udtalelsens afsnit 2) både rimeligt og forsvarligt at gennemføre en flytning af de almindelige funktionærsager i det storkøbenhavnske område fra sø- og handelsretten til de almindelige domstole. Rådet henviser i den forbindelse bl.a. til, at disse sager oftest udspringer af en tvist af ordinær bevismæssig betydning, samt til, at disse sager uden for Storkøbenhavn i næsten alle tilfælde behandles af byretterne uden deltagelse af sagkyndige.

Retsplejerådet finder endvidere, at alle sager mellem arbejdsgivere og deres ansatte bør behandles ved byretten i 1. instans uden hensyn til sagens økonomiske værdi. Retsplejerådets forslag omfatter i øvrigt også sager mellem offentlige arbejdsgivere og deres ansatte og adskiller sig herved fra et i 1975 fremsat lovforslag vedrørende det samme spørgsmål, som dengang stødte på modstand bl.a. fordi byretsgrænsen dengang lå på 30.000 kr.

Retsplejerådet finder dog, at der samtidig bør gives mulighed for at få de funktionærsager, som rejser mere principielle spørgsmål m.v., behandlet ved sø- og handelsretten under medvirken af fagkyndige dommere. Henvisningsreglen i retsplejelovens § 227 foreslås derfor suppleret, således at byretterne kan henviser sager mellem arbejdsgivere og ansatte om ansættelsesforholdet til behandling ved sø- og handelsretten, såfremt fagkundskab til sø- eller handelsforhold skønnes at være af betydning for sagens afgørelse, og såfremt der foreligger en af de almindelige henvisningsgrunde, som er opregnet i retsplejelovens § 227, stk. 1, nr. 1-5. Den af retsplejerådet foreslåede nye henvisningsregel gælder i øvrigt ikke kun for sager i det storkø-

benhavnske område, men for byretterne i hele landet. Henvisningsadgangen omfatter i øvrigt ikke blot funktionærsager, men også andre sager mellem arbejdsgivere og deres ansatte, der opstår af ansættelsesforhold.

Justitsministeriet kan tiltræde retsplejerådets synspunkter og forslag om at aflaste højesteret ved at overføre funktionærsagerne til behandling ved byretterne, således at der gennem en samtidig ændring af henvisningsreglerne gives mulighed for at få principielle sager m.v. behandlet ved sø- og handelsretten. Herved opnås der også en højere grad af ligestilling mellem Storkøbenhavn og det øvrige land. Justitsministeriets lovforslag er udformet i overensstemmelse hermed.

2.4. Højesteretspræsidenten har endvidere peget på, at det efter højesterets opfattelse ville være ønskeligt, såfremt der kunne gennemføres en begrænsning i antallet af kæremål til højesteret. I den forbindelse har præsidenten særlig peget på, at retten er tyngt af en del kæremål vedrørende sagsomkostninger samt af kæremål fra sø- og handelsrettens skifteafdeling.

Retsplejerådet har i sin udtalelse (afsnit 3) indgående drøftet spørgsmålet om disse kæremål og stiller på den baggrund forslag om ændring i reglerne om appel af bestemmelser i domme om sagsomkostninger og processuelle straffe og om en ændring af reglen i konkurslovens § 252 om appel af afgørelser, som er truffet af sø- og handelsrettens skifteafdeling.

Efter de gældende regler i retsplejeloven kan bestemmelser om sagsomkostninger og processuelle straffe i domme kun indbringes særskilt for højere ret ved kære, jfr. lovens § 369, stk. 2, og § 391, stk. 1. Bestemmelser i domme, der er afsagt af en landsret (eller af sø- og handelsretten) om sagsomkostninger og processuelle straffe kan også indbringes særskilt for højesteret ved kære, og sådan kære kan endog iværksættes over for bestemmelser i ankedomme uden tilladelse fra justitsministeriet.

Før 1980 kunne særskilt indbringelse af sådanne kæremål for højere ret kun ske med tilladelse fra justitsministeriet.

Det fremgår af retsplejerådets udtalelse, at højesteret i perioden fra 1. marts 1983 til 29. februar 1984 behandlede i alt 84 kæresager, og at 22 af disse sager angik bestemmelser i landsretsdomme om sagsomkostningernes størrelse og fordeling mellem parterne. Kun i 5 af disse sager ændrede højesteret landsrettens (sø- og handelsrettens) afgørelse.